

عنوان مقاله:

اکوتوریسم ابزاری کلیدی در راستای تحقق آرمان های زیست محیطی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

طاهره رحمت پور - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت جهانگردی

خلاصه مقاله:

این مقاله مروری است بر اکوتوریسم و نقشی که این شکل از گردشگری می تواند در احیای زیست محیطی جوامع ایفا کند. ترویج اکوتوریسم پایدار به عنوان گامی موثر و اساسی در راستای حفظ و ارتقاء منابع طبیعی و زیستی قلمداد می شود. حفاظت محیطی، بهبود کیفیت زندگی و وضعیت اقتصادی جامعه میزبان از جمله منافع منتج از اکوتوریسم به شمار می آیند. این شکل از گردشگری درکنار دارا بودن ابعاد تفریحی و سرگرمی، شامل بعد آموزشی نیز می شود، که مجموعاً به تشکیل نوع برگزیده ای از گردشگری منجر خواهد شد. این شکل برگزیده متضمن توسعه پایدار، حفظ منافع جوامع بومی، و تکریم هنجار های فرهنگی و زیست محیطی خواهد بود. روشن است اکوتوریسم علاوه بر دستیابی به موارد فوق، قادر است به مثابه ابزاری توانا برای رونق بخشی به اقتصاد جوامع محلی مطرح شود، ناگفته نماند سود آوری حاصل از آن به قدریست که یارای پوشش هزینه های بالای مربوط به حراست از منابع طبیعی رادار است. مخلص کلام اینکه اکوتوریسم روشی برای تحقق آرمان ها و اهداف زیست محیطی است و اگر به مدد مشارکت جامعه بومی صورت بگیرد توان رسیدن جامعه به سطح معقولی از خود کفایی را فراهم می آورد. با توجه به گستره وسیع اکوتوریسم، وجود ابعاد مختلف آن در ایران، و البته دستداران بیشمار این شاخه از گردشگری، باید زمینسازی برای ایجاد بسترهای مناسب توسعه و اجرای اکوتوریسم به نحوی صحیح و معقول به انجام برسد. زیرا تنها با رعایت استانداردها، برنامه ریزی و فرهنگ سازی است که اکوتوریسم پایدار قادر به تحقق است.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، احیای محیط زیست، منابع طبیعی، برنامه ریزی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/356633>

